

ogfaa at gaae ind paa dette System, da dette, efterhaanden som Sagens Behandling var frenden frem, syntes at have vundet mere Tilslutning, end det havde i Begyndelsen. Jeg udtalte ligeledes, at det var min Overbeviisning, at det, at henvise en Lov af denne Bestaffenhed, navnlig saaledes, som den forelaa imellem Thingene, til et Fællesudvalg, vilde være unyttigt, og det har ogsaa viist sig, at det har været umuligt at forlige de to Systemer ad nogen Veie, der overhovedet var egnet til at betrædes i nærværende Dieblif. Finantsministerens Stilling er aabenbart given; naar han maa have Loven ud, og Sagen henvises til et Fællesudvalg, da vil han, selv om han ellers ikke skulde hnde det, der maatte blive vedtaget, dog være henviist til at følge det, som Fællesudvalgets Fleertal slutter sig om. Det har forøvrigt efter den Stilling, jeg indtog sidste Gang, været mig let at slutte mig til Udvalgets Fleertal nu, og der er en Grund til, hvorfor jeg ikke nu vilde være istand til at tage imod Procentsystemet, og det er den, at Tiden nu er saa langt fremrykket, at der vilde mangle mig fornøden Tid til at faae opsøgt de Mænd, der skulde bruges ved dets Gjennemførelse, idet nemlig det Apparat, som Procentsystemet fordrer, jo kræver omtrent $\frac{1}{2}$ Aars Forberedelse, og de Mænd, der skulle bruges dertil, jo aabenbart ogsaa have Ret til at forlange nogen Tid til at sætte sig ind i det ansvarfulde Hverv, som betroes dem. Som Sagen foreligger, tillader jeg mig altsaa paa det Bedste at anbefale til det ærede Thing at følge Fleertallet. — Jeg skal kun tilføie, at den Forandring, som er foreslaaet i § 4, ikke hos mig møder nogensomhelst Vanskelighed. Jeg udtalte mig ved forrige Behandling ogsaa om dette Spørgsmaal, da det af ærede Medlemmer blev bragt paa Bane, og jeg sagde, at Grunden, hvorfor jeg havde optaget den Bestemmelse, der foreslaaes forandret, var, deels at jeg ikke fandt den uforenelig med Contingentsystemet, deels at det var en Bestemmelse, som var indkommet i Folkethinget, og som ogsaa her i Thinget havde fundet Talsmænd, samt at jeg troede, at, naar man for 2 Aar udstrev en Skat, som skulde beregnes efter Indtægten i et Aar, der altsaa vilde komme til at

ligge længer tilbage, end almindeligt vilde være Tilfældet, var det rigtigt at tilstaae en noget større Frihed i denne Henseende. Jeg erkjender, at denne Bestemmelse kan have sine store Svagheder, og at den ogsaa væsentligt hører hjemme i Procentsystemet, og, da nu Fællesudvalget har sluttet sig om, at den skal gaae ud, er der fra min Side ikke Noget at erindre imod at vedtage dette Forslag.

Ordføreren: Jeg troer dog at skilde Thinget og navnlig ogsaa det ærede Medlem, som bragte den gamle § 6 paa Bane, at omtale, at, ligesom forskjelligt til Sagen hørende Spørgsmaal have været omhyggeligt og alvorligt overveiede i Fællesudvalget, saaledes har ogsaa denne Paragraph været under Overveielse, og jeg vil netop, fordi dette henstilles til Overveielse ved senere Lovforslag, ikke tilbageholde, hvorledes det netop i Udvalget har viist sig, at det ikke var let at komme efter denne Paragraphs sande Mening. Det viste sig nemlig, at den blev opfattet paa en heelt forskjellig Maade, og denne forskjellige Opfattelse vil have en meget væsentlig Indflydelse paa Paragraphens Virksomhed. Efter den ene Opfattelse vil det nemlig ikke gaae an ved en Selvangivelse at komme til et lavere Resultat end det, der i den enkelte Commune svarer til den efter Paragraphen bestemte Brugsbærdi af en Tønde Hartkorn, men denne Opfattelse blev meget stærkt modsagt, idet det blev antaget, at en Selvangivelse heelt vel kunde godkjendes, selv om den bragte et lavere Udbytte frem, idet det saa derved bevistes, at Amtsraadet havde sat Værdien for høit. Det tilkommer ikke mig, og det skal jeg aldeles ikke indlade mig paa, at afgjøre, hvilken den rigtige Fortolkning er, men jeg viser blot her, at Sagen, som i flere andre Retninger saaledes ogsaa i denne, har været overveiet i Udvalget, og at det viste sig, at Paragraphen i ethvert Tilfælde i sin nuværende Skikkelse ikke afgav et tilstrækkeligt betryggende Fundament for det Resultat, som man vil have bygget derpaa, nemlig Sikkerhed for, at et vist Minimum af Indtægt skulde fremkomme.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.